

Vandaag is het Palmzondag, ook wel Passiezondag genoemd. Waarom het Palmzondag genoemd wordt is wel duidelijk, na het eerst deel van het Evangelie. Jezus wordt bejubeld en met palmtakken toegezwaaid. In de antieke wereld was een palmtak het symbool van de overwinning en nu nog worden overwinnaars bekroond met een palmares.

Maar Passiezondag, dat woord gebruiken we niet zo vaak.

Passie, het woord betekend letterlijk; hartstocht. Jezus verlangt hartstochtelijk naar het Rijk Gods. Hij weet hoe alles tot zijn recht zal komen als je eenmaal Thuis mag komen bij De Vader.

Daarom is alles wat Jezus zegt en doet gericht op dat Ene!! op het Koninkrijk van God.

Maar omdat Jezus weet hoe wij, mensen, in elkaar steken, probeert Hij op alle denkbare manieren uit te leggen dat onze manier van denken over leiderschap, over “het koning zijn” een totaal ander beeld is dat het beeld dat God hiervan heeft.

Kijk maar eens naar alle zelfbenoemde “koningen” van onze wereld;

1. Trump, Hij kan niet vaak genoeg roepen dat hij de grootste, de geweldigste en de beste is. Of 2. Putin, hij vindt zichzelf de nieuwe “tsaar” wat eigenlijk Caesar betekent of keizer. En dat alle recht bij hem ligt. Of 3. Ali Hosseini Khamenei, Grootayatollah wat “teken van God” betekent.

Ze vinden zich allemaal de grootste, de beste en de belangrijkste.

En kijk dan naar Jezus, Hij komt op een jong ezeltje, een veulentje in alle bescheidenheid en vervolgens wast Hij de voeten van Zijn leerlingen. Hoe groot ben je dan, als je jezelf zo dienstbaar kan opstellen?

Maar zelfs Zijn leerlingen hadden het nog niet begrepen. Dat komt omdat zij mensen zijn zoals wij.

Voor ons, omdat het nu eenmaal de aard van het beestje is, zal het “Ik” toch bijna altijd, ja misschien wel altijd, het voornaamste zijn.

Want “ik heb toch ook rechten, ik hoef toch niet altijd de laatste te zijn..., er zijn er genoeg die minder goed zijn dan ik!”

...Letterlijk, direct na de instelling van de Eucharistie, direct nadat Jezus Zijn bloed voor ons gegeven heeft, beginnen de leerlingen al ruzie te maken over wie er nu de belangrijkste is. Hun of ik
Sterker nog; Petrus, Zijn trouwe vriend, vertrouwt volledig op zijn eigen kracht: *“Heer, ik ben bereid met U zelfs gevangenis en dood in te gaan!”*

Hij is zo overtuigd van zijn eigen ik dat hij nooit zal bezwijken, maar nog voordat de haan kraait, zal hij drie keer Jezus afvallen omdat hij bang is dat hij niet meer mee zal tellen.....

Beste mensen, hoe zit dit bij ons?.....

Hoe onderdanig, hoe nederig zijn wij? Terwijl ik dit opschrijf komen er allerlei voorbeelden in mij op over mijn eigen nederigheid (: .. en daar gaat het dus al meteen mis. Het gaat niet om mij, het gaat niet om wat ik allemaal probeer te doen. Het gaat om Hem! Het gaat om God, wat Hij allemaal voor ons gedaan heeft en doet!! Hij heeft ons geschapen en Hij heeft ons Zijn Zoon gegeven om ons te verlossen van de dood en de poort naar de hemel voor ons te openen.

Wij mogen proberen het voorbeeld van Zijn Zoon te volgen; blijf bescheiden, doe goed zonder jezelf op de borst te slaan. Sta klaar voor je naaste en wees bereid om, in alle nederigheid, Hem te volgen. We gaan de Goede week in, alweer zo’n bijzondere naam. De Goede week, de week waarin Jezus verraden, gemarteld en vermoord wordt..... Maar uiteindelijk de deur naar het hemels paradijs voor ons opent.

Probeer deze week in eenvoud, in nederigheid, maar wel vol passie, te beleven en leef zo in navolging van Jezus Christus. Amen